

**UNDERVISNINGS
MINISTERIET**
STYRELSEN FOR
UNDERVISNING OG KVALITET

Dansk som andetsprog A

Højere forberedelseseksamen

Ny ordning

Tirsdag den 13. august 2019
kl. 9.00 – 14.00

Indhold

Prøvemateriale	2
Prøvegenrer	3
Henvisningspraksis	4
Opgaveformuleringer	5
Materiale til opgave 1	
1. Tove Jansson: <i>Skoven</i>	6
Materiale til opgave 2	
2. Kræftens bekæmpelse: <i>Red din fars dag</i> 	8
Materiale til opgave 3	
3. Katrine Marie Guldager: <i>Facebook gør os alle sammen dummere</i>	9

Ortografi og tegnsætning følger originalerne. Trykfejl er dog rettet.

Prøvegenrer

Debatindlæg

Når du skriver et debatindlæg, skal du diskutere et fagligt emne på baggrund af synspunkterne i en tekst. Da din læser ikke på forhånd kender den tekst, du skal diskutere, skal du redegøre for de synspunkter, som er i teksten. Dit mål er at gøre din læser klogere på både emnet og på forskellige vinkler og synspunkter, man kan anlægge på emnet. Desuden skal du vurdere modpartens argumentation og dernæst argumentere for dine holdninger til emnet og forsøge at overbevise din læser om, at du har ret.

Analyserende artikel

Når du skriver en analyserende artikel, skal du analysere og fortolke en tekst og formidle din tekstforståelse klart for en læser, der ikke kender teksten. Din rolle er at *forklare* din læser, hvad der står i teksten, og hvordan teksten – også dét, der gemmer sig mellem linjerne – skal forstås. Som led i dit arbejde med teksten skal du gøre brug af relevante begreber samt analytisk og danskfaglig viden og perspektivere teksten til et overordnet emne.

Henvisningspraksis

I dansk som andetsprog A gælder som i andre fag, at alle kilder skal dokumenteres. Du skal derfor præsentere det materiale, du anvender i din artikel, og henviser til det enten i fodnoter eller direkte i teksten.

Du skal ikke vedlægge anvendt materiale i bilag eller udarbejde en litteraturliste. Når du henviser, kan du *med fordel* anvende den praksis, som er beskrevet herunder, men det kan også være, at du har lært det på en lidt anden måde på din skole. Det vigtigste er, at den henvisningspraksis, du vælger, bruges konsekvent hele vejen gennem din tekst.

Forslag til, hvordan du henviser til tekster fra hæftet eller andet materiale:

Når du første gang henviser til eller citerer fra en tekst i hæftet eller andet materiale, skal du præsentere teksten med de fulde oplysninger og oplyse følgende i en fodnote:

- Forfatter
- Titel
- Udgiver
- Årstal
- Link (hvis der er tale om internetmateriale)

Eksempel på henvisning til tekst i hæftet:

Hovedpersonen i novellen *Det der gror* er beskrevet som ”forfængelig og ikke til at holde ud.”¹

Eksempel på henvisning til materiale:

Medieforsker ved Københavns Universitet Henrik Søndergaard mener, at DR's underholdningsprogrammer af denne grund er vigtige for at fastholde seerne, hvilket han udtrykker i artiklen *Borgerlige vil sætte DR på slankekur* fra Berlingske Tidende den 1. januar 2014: ”Hvis man fjerner det underholdende, så vil man se, at DR samlet set får færre seere.”²

¹ Stig Dalager: *Det der gror*. Gyldendal, 2010, s. 2

² Henrik Dannemand Jensen og Kristian Lindberg: *Borgerlige vil sætte DR på slankekur*. Berlingske, 01.01.14.
<http://www.b.dk/kultur/borgerlige-vil-saette-dr-paa-slankekur>

Opgaveformuleringer

Opgave 1

Du skal skrive en analyserende artikel om måden, børn kan blande fantasi og virkelighed. Som en del af artiklen skal du analysere og fortolke Tove Janssons novelle *Skoven* (tekst 1). Du skal bruge eksempler fra teksten i din besvarelse.

Din artikel skal blandt andet besvare følgende:

- Hvordan vil du karakterisere de to hovedpersoner?
- Hvordan er novellens opbygning og fortælleforhold?
- Hvordan bruger børnene fantasi i deres leg i skoven, og hvilken betydning har fantasien for dem?
- Hvad er efter din mening tekstens centrale tema? Du skal vise det med eksempler fra teksten.

Du skal skrive minimum 1000 ord.

Opgave 2

Du skal skrive en analyserende artikel om kommunikationen i kampagnefilmen *Red din fars dag* (tekst 2). Som en del af besvarelsen skal du lave en analyse og fortolkning af filmen.

Din artikel skal blandt andet besvare følgende:

- Hvad er filmens emne og hensigt?
- Hvordan bruges virkemidler, herunder filmiske virkemidler, og med hvilken effekt?
- Hvem er målgruppen, og hvordan søger kampagnen at ramme den?
- Synes du, at filmens kommunikation er vellykket? Begrund dit svar.

Du skal skrive minimum 1000 ord.

Opgave 3

Du skal skrive et debatindlæg om kommunikation på Facebook. I debatindlægget skal du redegøre for hovedsynspunkter i Katrine Marie Guldagers tekst *Facebook gør os alle sammen dummere* (tekst 3) og vurdere argumentationen. Som en central del af din besvarelse skal du diskutere tekstens synspunkter.

Dit debatindlæg skal blandt andet besvare følgende:

- Hvad er tekstens hovedsynspunkt, og hvilke andre vigtige synspunkter er der?
- Hvordan vurderer du tekstens argumentation?
- Hvordan forholder du dig til udsagnet ”Så snart folk begynder at diskutere og bruge Facebook som et supplement eller en regulær erstatning af den offentlige debat, går det galt”?
- Hvad er din egen holdning til emnet kommunikation på Facebook? Begrund den.

Du skal skrive minimum 1000 ord.

1. Tove Jansson: *Skoven*

Tove Jansson (1914-2001) var en finlandssvensk forfatter og billedkunstner. Novellen Skoven stammer fra novellesamlingen Rejse med let bagage fra 1987.

Dengang gik der kun grusstier gennem skoven, og den var så stor, at bærplukkere fór vild og ikke fandt hjem igen før efter flere dage. Vi turde kun gå et lille stykke ind i den. Så stod vi der et øjeblik og lyttede til stilheden, inden vi spurtede tilbage. Matti var mest bange, men han var jo heller ikke fyldt seks endnu. Neden
5 for klippen var der et bundløst hul, det havde mor snakket meget om, inden vi tog afsked.

Mor arbejdede i byen, for at vi kunne holde ferie i hytten, som hun havde lejet efter at have set en annonce i avisen. Anna var også med for at lave mad til os. Hun ville helst bare være i fred. Gå ud og leg, sagde hun.

10 Matti fulgte efter mig, hvor jeg end gik, og sagde: Vent på mig. Og: Hvad skal vi lege. Men han var for lille til at have med. Hvad skal man stille op med en lillebror? Dagene blev vældig lange.

Men så, en meget vigtig dag, havde mor sendt en pakke, og i pakken lå en bog, der forandrede alt. Bogen hed: "Tarzan, abernes konge"¹.

15 Matti kunne jo ikke læse endnu, men jeg læste lidt højt for ham indimellem. Men for det meste tog jeg Tarzan med mig op i et træ. Matti stod nedenfor og plagede hele tiden: Hvordan går det? Klarer han sig?

Og mor sendte "Tarzan vender tilbage" og "Tarzans søn" til os.

I har en sød mor, sagde Anna. Det var da også synd, at I skulle miste jeres
20 stakkels far.

Han findes, sagde Matti. Og han er stor og stærk og tør alting, så du skal ikke sige noget!

Noget senere forklarede Matti, at han var Tarzans søn.

Sommeren forandrede fuldstændig, og den vigtigste forskel var, at vi gik ind
25 i skoven. Vi opdagede, at den var en jungle, som ingen andre havde udforsket, og vovede os længere og længere ind, hvor træerne stod tæt i evigt halvmørke. Man måtte lære at gå lydløst som en Tarzan uden at knække den mindste kvist. Man lærte at lytte på en ny måde. Jeg forklarede, at vi indtil videre ikke kunne gå ad grusstierne, for det var vilddyrenes veje til vandhullerne. Vi måtte være lidt for-
30 sigtige med vores vilde venner, altså bare indtil videre.

Ja, Tarzan, sagde Matti.

Jeg lærte ham at orientere sig efter solen, så man kunne finde tilbage. Man måtte ikke gå ud i overskyet vejr. Min søn blev dygtigere og dristigere, men han kom sig aldrig rigtig over sin rædsel for dødsmyrerne².

35 Nogle gange lagde vi os på ryggen i mosset, et eller andet sted, hvor der var sikkert, og kiggede op i den vældige verden af grønt. Sjældent så man et glimt af himlen, selvom skoven bar himlen på sit tag. Der var helt stille, men vi kunne høre

¹ "Tarzan, abernes konge": roman fra 1928 og en del af den amerikanske forfatter Edgar Rice Burroughs bogserie om helten Tarzan, der vokser op i Afrikas jungle sammen med menneske-
aber

² en dødsmyre: et fantasidyr

vinden suse i trætoppene. Ingenting var farligt. Junglen gemte og beskyttede os.

Engang kom vi til en bæk. Tarzans søn vidste, at bækken var fuld af piratfisk³,
40 men han vadede alligevel over — i fuld fart! Jeg var stolt af ham. Og måske aller-
mest den gang, han vovede at svømme et stykke på bundløst vand, helt alene. Jeg
stod bag en sten med en redningsline, men det vidste han ikke.

Jeg lavede flitsbuer til os, men vi skød bare en eller anden hyæne⁴, som sikkert
ikke hørte til de vilde venner, og en gang en boaslange⁵. Pilen ramte lige midt i
45 gabet på den, og den døde øjeblikkeligt.

Når vi kom hjem for at spise, spurgte Anna, hvad vi havde leget, og min søn
fortalte hende, at vi var alt for gamle til at lege, og at vi udforskede junglen.

Det er fint, sagde Anna, bliv ved med det. Men prøv at passe spisetiderne lidt
bedre.

50 Vi fik en ny selvstændighed, og vi fulgte kun Jungleloven⁶, som er streng, men
retfærdig. Og junglen åbnede sig og tog imod os. Hver dag den berusende følelse
af at vove, at spænde sig til sit yderste og være stærkere, end man havde troet. Men
vi dræbte ingenting, der var mindre end os selv.

August kom med sine mørke nætter. Når solnedgangen sendte sit røde lys ind
55 mellem træstammerne, styrtede vi hjem, for vi ville ikke se mørket komme.

Når Anna havde slukket lampen og låst køkkendøren, lå vi og lyttede. Noget
tudedede i det fjerne. Lidt efter tudedede det lige ved hytten.

Tarzan? hviskede Matti. Hørte du det?

Sov, sagde jeg. Ingenting kan komme ind, tro mig, min søn.

60 Men jeg vidste pludselig med skrækkelig vished, at mine vilde venner ikke var
venner længere. Jeg fornemmede den ramme⁷ lugt af vilddyr. Nu strøg de deres
lodne pels mod hyttens væg ... Det var mig, der havde fremmanet⁸ dem, og det var
kun mig, der kunne sende dem bort, inden det blev for sent!

Far! råbte Matti. De kommer ind!

65 Vær dog ikke så tåbelig, sagde jeg. Det er bare nogle gamle ugler og ræve, der
laver spektakel, og nu skal du sove. Det der med junglen var bare noget, jeg fandt
på. Det var ikke rigtigt.

Jeg sagde det meget højt, for at de derude skulle høre det.

70 Vist⁹ er det rigtigt! skreg Matti. Du lyver, det er alt sammen rigtigt! Han var
helt ude af sig selv¹⁰.

Næste sommer ville Matti have, at vi skulle gå ind i junglen igen. Men så ville
jeg jo faktisk have løjet for ham.

³ *en piratfisk*: en farlig sydamerikansk fisk

⁴ *en hyæne*: et vildt, hundelignende dyr, der lever i dele af Afrika og Asien

⁵ *en boaslange*: en stor kvælerslange fra Mellem- og Sydamerika

⁶ *en junglelov*: en ureguleret tilstand, hvor den stærkeste vinder

⁷ *ram*: skarp, ulækker

⁸ *at fremmane*: at kalde frem

⁹ *vist* (her): helt sikkert

¹⁰ *at være ude af sig selv*: at være urolig og bange

2. Kræftens bekæmpelse: *Red din fars dag*

Videoen er en del af en kampagne lanceret af Kræftens bekæmpelse i 2018.

Voice over:

- Fædre. Hvad skulle vi dog gøre uden dem?
Hverdagens helte, der altid kommer til undsætning.
Vores alle sammens privatchauffører.
Teknologiske genier.
- 5 Hjælpsomme gør-det-selv-guder.
Og generøse hæveautomater.
Der er intet, de ikke kan.
Lige bortset fra én ting:
De er ikke gode nok til at gå til lægen i tide.
- 10 Faktisk har de højere dødelighed end kvinder, når det gælder kræft.
Dét går ikke.
For hvem skal så køre os hjem?
Forklare os det uforståelige?
Hvem skal gøre-det-selv? For os?
- 15 Og punge ud sidst på måneden?
Mor? Som om!
Derfor, i anledningen af Fars dag, send din far en kærlig hilsen med et af vores kort, der fortæller, at han skal gå til lægen, hvis han oplever et af *De syv tegn* på kræft.
- 20 Så kan vi alle blive ved med at udnytte vores fædre.
Mange år endnu.

3. Katrine Marie Guldager: *Facebook gør os alle sammen dummere*

Teksten er en kronik, som blev trykt i Politiken den 29. juni 2016. Katrine Marie Guldager er en dansk forfatter født i 1966.

Facebook er et pløre¹ af kommentarer og forargelse og meninger, som har det til fælles, at ingen rigtig ved, hvad 'ugens skandale' egentlig handler om. Man løber fra skandale til skandale, og i næste uge er det glemt.

Der er noget ved Facebook, der gør os alle sammen dummere, end vi er. Eller som en facebookven for nylig sagde: Der er noget strukturelt infantilt² ved Facebook.

Så snart folk begynder at diskutere og bruge Facebook som et supplement eller en regulær erstatning af den offentlige debat, går det galt. Men hvor er det bare ærgerligt at se så mange mennesker, man egentlig havde dyb respekt for forvandlet til frådende³ idioter! Der er mange gode grunde til, at debatten bliver så infantil.

For eksempel:

1) Folk glemmer, hvor stor forskel der er på skrift og tale. Når vi taler sammen og er fysisk til stede, bliver samtalen reguleret af meget andet end det, der bliver sagt. Vi vælger vores samtalepartnere med langt større omhu. Vi er mere respektfulde. Facebook er en underlig mellemkategori, hvor man på skrift gør det, man ellers kun ville gøre i tale.

2) Folk glemmer at tælle til 10⁴. På Facebook kan man offentliggøre sine ytringer uden forsinkelse. Der er ingen censurerende instans, ingen ordstyrer eller debatredaktør, der beder én uddybe en pointe. Derfor kommer man tit til at skrive noget, man måske ikke helt mener. Noget man fortryder, men som det kan være svært at trække tilbage.

3) Folk glemmer, at Facebook ikke er et afgrænset rum. Man ved ikke, hvem der blander sig lige om lidt; man ved ikke, hvem der ser på i det skjulte. Hvis man er midt i en diskussion, som man oven i købet er ved at tabe, kan det være ret stressende. Ingen vil tabe ansigt. Face⁵. Selvfølgelig ikke. Ikke på Facebook!

Ser man på, hvem der kommer til at udtrykke sig irriteret, vredt eller decideret hadefuldt, forestiller jeg mig, at der er mindst fire forskellige grupper:

1) Nogle vil virkelig gerne samtalen, men fordi man ikke lige har tid til at læse hele tråden igennem, misforstår man måske, hvad de andre mener. Facebook er trods alt en overspringshandling⁶ for de fleste. Derfor kommer man til at skrive noget, der er lidt skævt. Det gør de andre så én opmærksom på, måske på en uhøf-

¹ *et pløre*: en uklar, tyk væske af jord og vand

² *infantilt*: barnligt, umodent

³ *frådende*: rasende

⁴ *at tælle til 10*: at vente og tænke sig om, inden man siger noget

⁵ *et face*: en persons image

⁶ *en overspringshandling*: det at gøre noget mindre vigtigt for at udsætte eller undgå at gøre det, man egentlig burde

lig måde, og så bliver man stødt, fornærmet, og det gør de andre også. Man havde jo ingen onde hensigter! Overhovedet.

Snart er man kastebold⁷ for andre menneskers fjendebilleder, og det er ikke nogen rar oplevelse. Det ville aldrig være sket i bussen eller til en middag på Overdrevet⁸.

2) Nogle linker til ting og sager, fordi de tænker, at andre måske kan have glæde af selv samme links. De mener ikke selv, at de har lagt op til diskussion, bare fordi de linker, og derfor finder de det ret anmassende, når andre pludselig vil diskutere grundlaget for demokratiet, arternes oprindelse eller formålet med hiphop.

3) En anden gruppe er dem, som ser Facebook som envejskommunikation: en måde at belære alle os andre på. Oplysning til borgerne. Denne gruppe er ikke på Facebook for at blive klogere, men for at informere deres følgere om livets sandheder.

Derfor er det bare irriterende, når folk tillader sig at stille spørgsmål og kommentere.

4) For nogle er Facebook en chance for at lukke dampen ud af et presset system⁹. Her kan man finde folk, der hele dagen har været nødt til at være søde og venlige og rare og undertrykte. Når de kommer hjem og åbner for fjæset¹⁰, så skal folk sgu have råt for usødet¹¹. Her er intet ønske om reel samtale. Her skal man bare af med noget. Noget grimt. Nogen skal nedgøres, og måske bliver det dig.

Og måske tilhører vi alle i skiftende omfang gruppe 1, 2, 3 og 4.

Facebook er et følelsesforum, ikke et debatforum, skrev en facebookven for nylig, og også her er et stort problem begravet.

Sammenblandingen er i hvert fald stærkt problematisk. Den offentlige debat bliver ikke bragt videre, når man er rød i kammen¹²: vred, forarget, forurettet, stødt.

Så snart nogen er i infight¹³ på Facebook handler det ikke længere om at oplyse, men om at vinde. Som tilskuere har man lidt den samme fornemmelse, som de må have haft på Colosseum¹⁴ i antikkens Rom. Enten skammer man sig, eller også bliver man selv forvandlet til en idiot, der står og råber: Heja! Bank ham! Tæv hende!

Bagefter kan man ikke huske, hvem der har vundet, og svaret er da også: Ingen.

Alle har tabt.

Men er der ingen voksne til stede? Det er muligt, at Christiansborg er en børnehavn, men derfor behøver vi andre jo ikke at forvandle resten af landet til én. (...)

⁷ *at være kastebold*: at blive del af en konflikt mellem andre uden selv at kunne styre situationen

⁸ *Overdrevet*: økologisk bofællesskab i Jylland

⁹ *at lukke dampen ud af systemet*: at afreagere

¹⁰ *fjæset*: slang for Facebook

¹¹ *råt for usødet*: at kommunikere meget direkte

¹² *rød i kammen*: rød i ansigtet

¹³ *infight*: en hård kamp

¹⁴ *Colosseum*: Teater i Rom fra 70 e.Kr., der bl.a. blev anvendt til gladiatorkampe, hvor gladiatører - professionelle krigere - sloges med andre gladiatører, vilde dyr og slaver. Kampene blev ofte kæmpet til døden for underholdningens skyld

Özlem Cekic¹⁵ har slået til lyd for, at alle haters¹⁶ skal mødes med spørgsmål, ikke
65 med skuldertræk og stilhed. Jeg er sikker på, at hendes egen dialogkaffe¹⁷ er noget
af det bedste, man kan blive budt på i dette land.

Men der mødes man jo også i virkeligheden, hvilket gør det noget sværere at
forfalde til disse degenererede debatformer, man ser udfoldet på Facebook.

På Facebook synes krigen altid allerede tabt. Folk, der gerne vil være hadefulde,
70 de, forbliver hadefulde. De vil også altid prøve at få det til at lyde, som om det er
modstanderen, der har angrebet først. Hitler vidste det, ethvert børnehavebarn ved
det: Det var de andre, der startede! Men det er aldrig nogen grund til at fortsætte.

I en mørk gyde kan det være nødvendigt at forsvare sig. På Facebook giver det mere
mening at logge af. Bloker de personer, der er respektløse, slet dem som venner.

75 Lav dine indstillinger om, så det kun er dine venner, der kan se dine opslag;
slet det opslag, der får hadet frem i folk. Det gavner ingen. Der er ingen grænser
på Facebook, ingen beskyttelse. Derfor skal du ikke bruge Facebook som en plat-
form for offentlig debat. Ikke medmindre du vil sidde og rense tråden hver halve
time og dermed miste en arbejdsdag.

80 Vær forsigtig med at tro, at det er en samtale, du indleder. På Facebook er der
kun meget sjældent et reelt ønske om at forstå hinanden. Man plejer sit Face, intet
andet. Brug Facebook til oplysning, links, feriebilleder, til at finde gamle skole-
kammerater, ikke til politisk debat. Ikke så længe vi som samfund ikke har for-
stået, hvad der går galt på dette medie.

85 I stedet skal vi værne om vores tro på, at vi i dette land kan finde fælles løsnin-
ger på vanskelige problemer. Det gør vi ikke, så snart pulsen stiger¹⁸. Fælles løsnin-
ger kræver respekt. Det kræver, at vi holder hovedet koldt. Det kræver omtanke.

Noget helt andet end det, Facebook lægger op til.

Engang så det ud til, at Facebook skulle blive noget andet. Engang kunne man tro,
90 at Facebook ville blive et sted, hvor borgere af alle slags kunne komme til orde.
Her kunne man både være i direkte dialog med magthaverne og med hinanden. En
win-win¹⁹. Men desværre ser det ud til, at den demokratiske debat, som er helt fri,
bare bliver et pløre. Af festivaldimensioner²⁰.

Virkeligheden er selvsagt mere kompliceret end bare et like. Ingen (inklusive
95 mig selv) når at sætte sig ind i sammenhængen; man liker derudad på halve sand-
heder, ting, som isoleret set virker forkerte, uanstændige, åndssvage, men som jo
altid indgår i større sammenhænge, man ikke kender til.

Dette problem med kun at forholde sig til enkeltdele af virkeligheden placerer
os alle sammen på et udviklingsstadiet, vi burde have overstået i barndommen. Vi

¹⁵ *Özlem Cekic*: dansk-tyrkisk-kurdisk politiker og foredragsholder (f. 1976), der har udviklet
konceptet 'dialogkaffe', hvor hun tager hjem for at drikke kaffe med folk, der har sendt hende
hademails

¹⁶ *haters*: mennesker, der ikke kan lide en

¹⁷ *dialogkaffe*: et møde, hvor to helt uenige personer har en dialog i håbet om at forstå hinanden
bedre

¹⁸ *pulsen stiger* (her): man bliver vred

¹⁹ *en win win*: en situation, hvor alle har fordele, og ingen har ulemper

²⁰ *festivaldimensioner*: meget stort og omfattende

100 bliver forarget over situationer, vi ikke har været i, historier, som kun er fortalt fra én side. Vi griner ad vittigheder, som udstiller folk, der måske havde noget oprigtigt på hjerte. Det er ikke bare uetisk, det er ødelæggende. (...)

Det er sjovere at blive forarget, sladre og kaste med mudder. Det ligner et manisk forsvar: Det er sjovere at hidse sig op end at blive sørgmodig over, at verdens problemer både er store og vanskelige. Men det er også det, der er med til at gøde jorden²¹ for fremtidige populistere²². Hvilket vi slet ikke har brug for.

Derfor: For den demokratiske debats skyld. Så snart du mærker pulsen stige, så stig af.²³ Hvis du er tændt, så sluk! Tænk dig om. Du kan gøre det meget, meget bedre.

²¹ *at gøde jorden*: at forberede, at noget kan vokse

²² *populister*: nedsættende karakteristik af politikere, der forsøger at sige det, der i øjeblikket er mest populært, for at få stemmer

²³ *at stige af* (her): at forlade en samtale eller slukke

Oplysninger til brug for Copydan

1. Tove Jansson: *Skoven*. I: Tove Jansson: Rejse med let bagage, oprindeligt udgivet på svensk, 1987. Udkommet på dansk på Gyldendal, 2018
2. Kræftens bekæmpelse: *Red din fars dag*, 2018. <https://www.youtube.com/watch?v=1uBL0-36ImQ>
3. Katrine Marie Guldager: *Facebook gør os alle sammen dummere*. I: Politiken, 29. juni 2016. <https://politiken.dk/debat/kroniken/art5627761/Facebook-gør-os-alle-sammen-dummere>